

Лошъ тиранъ бѣ и жестока
Гълъбица спвоока

(Като тѣхъ и азъ познаменъ,
Късно сега веч' познавамъ
По какво море азъ плавамъ ;
Я ми обади, Лезвийке,
Какъ при хубаво лице
Имашъ толко зло сърце ?

Веселата тъзи пѣсень, твърдѣ пригодна на живата фантазія на Помпейскиятъ граждани, подигихъ шумъ отъ всеобщи ржкоплесканія, и довицата Фулвія постоянствуваше да иска да са увѣнчае едноменниятъ поетъ съ сѫщія този клонъ който държеше въ рѣка когато пѣше. Клонътъ тосъ часъ са оплете на вѣнецъ и Фулвій биде вѣнчанъ посрѣдъ въсъхваленія и ржкоплесканія. Тогасъ лирата тръгнала изъ рѣка, а мъртътъ са подаваше на онѣзи отъ сътрапезниците които не умѣяха да придружатъ гласа си съ музикалното оръдие (а).

Клюмажло бѣ вече слънцето къмъ западъ и приближаваше да зализа, а сътрапезниците неосѣщаха исчезването на деня поради искусствената мрачкавина на салона. Сенаторътъ уморенъ вече, и воителътъ който бѣрзаше да са първи въ Херкулакумъ, станаха и двамата на крака като предуготоваха съ туй края на пиршеството.

— Еще една минута, прѣтели, рече Диомедъ, и ако искате да си тръгнете толкоци скоро, лочакайте да са повеселими и съ игра-

Туй като рече той мигна на единого отъ слугыть, който заведнажъ излѣзе и пакъ тосъ часъ са върнали съ единъ дискъ на който лежаха разны запечатани билеты еднакво големи и стънкти. Съкътъ отъ сътрапезниците бѣ длъженъ да земе единъ за цѣната на най дребната сребърна монета. Развлечението отъ тъзи лотарея бѣше введено въ мода отъ Августа, който го обичаше и то състоеше въ неравността и въ неприликата на случайното нѣщо което са падаше и което са забѣлѣжваше въ билета. Туй напримѣръ поетъ който спечелваше нѣкоя своя ода начумѣрваше са. като лѣкаря който съ неудоволствиѣ испива цѣра на една своя рецепта, На военни са случаваше нѣкое оръдие за женска работа и тъзи печалба подновяваше епиграмытѣ за Херкулеса и за Фурката. Въ сегашнія случаи довицата Фулвія спечели една чаша вино, а Юлія мажскій ноясъ;

(а) Плутархъ.